

Догадлива Соня

Євген Бандуренко

Почепивши окуляри,
Почитать дідусь приліг,
Та одначе незабаром
Сон старого підстеріг.
Поруч бавилася Соня,
І матуся їй кива:
— Ти б зняла із нього, доню,
Окуляри, щоб спросоння
Не розбив він їх, бува.—
Розвело дівча руками,
В оченятах блиснув сміх:
— Знять? А як же сни він, мамо.
Буде бачити без них?!